

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΠΡΟΕΞΑΡΧΕΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΚΑΝΑ ΤΗΣ ΓΑΛΙΛΑΙΑΣ.

Τήν Κυριακήν, 25^{ην} Ἀπριλίου/ 8^{ην} Μαΐου 2016, Κυριακήν τοῦ Θωμᾶ, ἐωρτάσθη εἰς τήν Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμφώνως πρὸς τήν παράδοσιν αὐτῆς τό θαῦμα τῆς μετατροπῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον καί τῆς εὐλογίας τοῦ γάμου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς πρῶτον σημεῖον τῆς θαυματουργικῆς δυνάμεως Αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωσιν εἰς Αὐτόν οἱ μαθηταί Αὐτοῦ.

Εἰς τήν κώμην ταύτην, πλησιόχωρον τῆς Ναζαρέτ καί εἰς τήν ἐν αὐτῇ Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου προεξῆρξε τῆς θ. Λειτουργίας ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργοῦντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου καί τοῦ Μητροπολίτου πρῶην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Κανᾶ Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου, τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς θαβωρίου Ἀρχιμανδρίτου Ἰλαρίωνος, τοῦ Προϊσταμένου τῆς Κοινότητος Αἰλαμπούν Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου ὡς προεξάρχοντος, συμπροσευχομένου τοῦ πρῶην ἡγουμένου τῆς Ἱ. Μονῆς Τιβεριάδος π. Τιμοθέου καί τοῦ νῦν ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων τῶν πλησιοχώρων κωμῶν, συμπροσευχομένου τοῦ ἐπιστάτου τῆς Ἱ. Μονῆς Πέτρου καί Παύλου Καπερναοῦμ μοναχοῦ π. Εἰρηναρχοῦ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Μάρκου, ψαλλούσης ἀραβιστί τῆς χορωδίας τῆς Κοινότητος τῆς Κανᾶ ἑλληνιστί καί ἀραβιστί καί μετέχοντος ἐν εὐλαβείᾳ, ἀναστασίμῳ χαρᾷ καί ἀγαλλιάσει τοῦ Ὁρθοδόξου ποιμνίου τῆς Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας. Εἰς τό Κοινωνικόν τῆς θ. Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἑλληνιστί ἔχοντα ὡς ἔπεται:

«Νίκην ἔχων Χριστέ, τήν κατά τοῦ Ἄδου, ἐν τῷ Σταυρῷ ἀνῆλθες, ἵνα τούς ἐν σκότει θανάτου καθημένους, συναναστήσης Σεαυτῷ, ὁ ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. Ὁ πηγάζων ζωήν ἐκ οἰκείου φωτός, παντοδύναμε Σωτήρ ἐλέησον ἡμᾶς», ἀναφωνεῖ ὁ μελωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί.

Ἡ ἀγία ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ προσκυνήματι τοῦ ἐν τῇ βιβλικῇ πόλει ὑμῶν Κανᾶ, τελεσθέντος γάμου τοῦ φίλου τοῦ Χριστοῦ Σίμωνος τοῦ Κανανίτου, ἀλλά καί τῆς τῇ θείᾳ δυνάμει τοῦ Ἰησοῦ μεταβολῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον, τῇ μεσολαβήσει τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα γενώμεθα κοινωνοί τοῦ καινοῦ τῆς ἀμπέλου γεννήματος, δηλονότι τοῦ Σώματος καί Αἵματος τοῦ ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Ἀλλά καί κήρυκες τῆς συναναστάσεως Αὐτῷ τῶν ἐν σκότει θανάτου ἐν τῷ Ἄδῃ καθημένων.

Λέγομεν τοῦτο, διότι ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐφώτισε ἅπασαν τήν

Οίκουμένην, τὰ οὐράνια, τὰ ἐπίγεια καί τὰ καταχθόνια καί ἀνεκάλεσε τό ἴδιον Αὐτοῦ πλάσμα ἐκ τοῦ κράτους τοῦ θανάτου καί τῆς πλάνης τοῦ διαβόλου.

«Πεφώτισται τὰ σύμπαντα τῇ Ἀναστάσει σου Κύριε, καί ὁ Παράδεισος πάλιν ἠνέωκται. Καί τοῖς ἐν Ἄδῃ καταβάς, Χριστός εὐηγγελίσατο, θαρσεῖτε λέγων νῦν νενίκηκα. Ἐγώ εἰμι ἡ Ἀνάστασις ἐγώ ὑμᾶς ἀνάξω, λύσας θανάτου τὰς πύλας», λέγει μελωδικῶς ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός.

Ὅντως ἀγαπητοί μου, ὁ Σωτήρ ἡμῶν Χριστός κατήλθεν εἰς τόν Ἄδην μετά τῆς ἀκηράτου καί θείας Αὐτοῦ ψυχῆς, ἡ ὁποία ἐχωρίσθη τοῦ σώματος τοῦ ὑποστάντος τόν θάνατον ἀλλ' ἄνευ φθορᾶς ἢ διαλύσεως τινος, ὡς ἐρμηνεύει καί ὁ Συναξαριστής: «Πανταχοῦ δέ παρῆν (ὁ Ἰησοῦς Χριστός), μηδέν τις τῆς θεότητος ἐν τῷ τάφῳ πασχούσης, ὥσπερ οὐδέν ἐν τῷ Σταυρῷ. Καί φθοράν μέν τό Κυριακόν Σῶμα ὑπέστη, ἥτις ἐστι διάζευξις ψυχῆς ἀπό σώματος, διαφθοράν δέ, ἥτοι διάλυσιν σαρκός καί μελῶν τελείαν ἀφάνισιν, οὐδαμῶς».

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός προσέφερε τό Αἷμα αὐτοῦ ὡς λύτρον, οὐχί βεβαίως εἰς τόν διάβολον ἐκουσίως παραδώσας ἑαυτόν εἰς τόν θάνατον, τό ὁποῖον καλεῖ λύτρον ἵνα δηλώσῃ τήν ἀπολυτρωτικήν αὐτοῦ δύναμιν καί χάριν ὡς διδάσκει καί ὁ μέγας Παῦλος, «ἄνθρωπος Χριστός Ἰησοῦς, ὁ δούς ἑαυτόν ἀντίλυτρον ὑπέρ πάντων», (Α΄ Τιμ. 2,6). «Δόντος ἑαυτόν εἰς θάνατον ὑπέρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν», (Γαλ. 1,4) καί «ὑπέρ πάντων ἀπέθανε», ὡς λέγει ἀλλαχοῦ, (Β΄ Κορ. 5,15). «Εἰς τοῦτο γάρ Χριστός καί ἀπέθανε καί ἀνέστη καί ἔζησεν, ἵνα καί νεκρῶν καί ζώντων κυριεύσῃ», (Ρωμ. 14,9), ἀφ' οὗ πρῶτα διὰ τοῦ θανάτου Αὐτοῦ κατήργησε «τόν τό κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστιν τόν διάβολον καί ἀπήλλαξεν ὅσους φόβῳ θανάτου διά παντός τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας», (Ἐβρ. 2,14-15).

Τό γεγονός τοῦτο τῆς καταργήσεως τοῦ κράτους τοῦ θανάτου τῆς φθορᾶς καί τῆς ἁμαρτίας ἐπιβεβαιώνει περιτράνως ἡ μαρτυρία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, κατά τήν ὁποίαν ὁ ἀμφιβάλλων καί ἀπιστῶν ὁ ἀπόστολος Θωμᾶς, ἰδὼν τόν πρό ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ἐμφανισθέντα καί ἄρτι ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα Ἰησοῦν Χριστόν ἀνέκραξεν: «Ὁ Κύριός μου καί ὁ θεός μου», (Ἰωάν. 20, 28). Ὁ Θωμᾶς, μαθητής καί ἀπόστολος ὢν τοῦ Χριστοῦ ἐπίστευσεν εἰς Αὐτόν ὡς τόν Κύριον καί θεόν του. Καί ἡμεῖς, λοιπόν, ὀφείλομεν νά πιστεύωμεν εἰς τόν Χριστόν οὐχί ὡς εἰς ἄνθρωπον γενόμενον θεόν, ἀλλ' ὡς εἰς θεόν γενόμενον ἄνθρωπον, ὡς καί ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης λέγει: «Καί ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καί ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν», (Ἰωάν. 1,14). Καί ἀλλαχοῦ ὁ Ἰησοῦς λέγει εἰς τούς μαθητάς Αὐτοῦ: «Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ἐάν μή φάγητε τήν σάρκα τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καί πίνητε αὐτοῦ τό αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς». «Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα καί πίνων μου τό αἷμα ἔχει ζωὴν αἰώνιον, καί ἐγώ ἀναστήσω αὐτόν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ», (Ἰωάν. 6,53-54).

Ὁ νοῦν ἔχων Χριστοῦ θεῖος Παῦλος ἐρμηνεύων τήν παρουσίαν τοῦ Ἰησοῦ ὡς καί τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῆς θεοτόκου Μαρίας εἰς τούς γάμους τοῦ Σίμωνος τοῦ Κανανίτου, διδάσκει ὅτι ὁ γάμος, δηλονότι ἡ σύζευξις ἀνδρός καί γυναικός ἀποτελεῖ μυστήριον μέγα. Προσθέτει δέ λέγων «τό μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγώ δέ λέγω εἰς Χριστόν καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν», (Ἐφεσ. 5, 32). Ἐδῶ ὁ σοφός Παῦλος ἀναφέρεται εἰς τήν πνευματικήν σύνοδον, δηλαδή ἔνωσιν τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία εἶναι τό Σῶμα Αὐτοῦ καί ἡμεῖς οἱ πιστοί μέλη τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας καί συνεπῶς τοῦ Χριστοῦ.

Ὑπ' αὐτήν τήν ἔννοιαν, ἀγαπητοί μου, θά πρέπει νά κατανοῶμεν τό μυστήριον τῆς θείας Εὐαχαριστίας, ἔνθα καλούμεθα νά γίνωμεν, κατά τόν Ἅγιον Ἰγνάτιον,

«σύσσωμοι καί σύνναιοι», δηλονότι κοινωνοί καί συμμετέτοχοι τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ. “Τετίμηκε τῇ παρουσίᾳ τόν γάμον ἡ πάντων ἐπιθυμία καί χαρά”, λέγει ὁ Ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας.

Αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ γαμήλιον χαράν καί εὐθυμίαν, τουτέστιν τήν λαμπροφόρον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ ἐορτίζω πανηγυρίζομεν, ἀλλά καί καταγγέλλομεν σήμερον καί ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, πάντες οἱ μαρτυροῦντες τήν σεσαρκωμένην ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ. Καί τοῦτο διότι κατὰ τήν ἀδιάψευστον μαρτυρίαν τοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου: «Ὁ Θεός ἀγάπη ἐστίν», (Α΄ Ἰωάν. 4,8) κατὰ δέ τόν Θεῖον Παῦλον: «Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακόν οὐκ ἐργάζεται», (Ρωμ. 13, 10).

Ἀναστάσεως ἡμέρα, σήμερον ὁ Χριστός διεβίβασεν ἡμᾶς ἐκ θανάτου πρός ζωήν. Σήμερον καλούμεθα διὰ στόματος τοῦ μελωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας λέγοντες: «Προσέλθωμεν λαμπαδηφόροι τῷ προΐοντι Χριστῷ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίῳ καί συνεορτάσωμεν ταῖς φιλεόρτοις τάξεσι, Πάσχα Θεοῦ τό σωτήριον». Χριστός Ἀνέστη.

Τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία τρίς περίξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ἡ εὐλόγησις τοῦ οἴνου τῆς Κανᾶ καί ἡ ἀνάγνωσις τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τῆς μετατροπῆς τοῦ ὕδατος εἰς οἶνον.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε δεξίωσις εἰς τό προαύλιον τοῦ Ναοῦ καί ἐορταστική ἐκδήλωσις τῶν Κατηχητικῶν σχολείων τῆς Κανᾶ μέ παραδοσιακοὺς χορούς καί ᾠσματα καί ἀκολούθως παρετέθη μεσημβρινή τράπεζα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς τήν Πατριαρχικὴν Συνοδείαν καί πολλοὺς ἐκ τοῦ ἐκκλησιάσματος.

Μετά τήν λήξιν τῆς ἐορτῆς ὁ Μακαριώτατος ἐπεσκέφθη οἰκογένειαν τῆς Κανᾶ διὰ συλλυπητήρια ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλοῦς μέλους αὐτῆς καί τόν Διευθυντὴν τοῦ περιοδικοῦ τοῦ Πατριαρχείου «Φῶς Χριστοῦ» κ. Ἀμποῦ – Ἡλιάς Κοιεμπούν καί ἄλλας οἰκογενεῖας τῆς Κανᾶ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<http://youtu.be/UT-aisd1UBg>

<http://youtu.be/P4LS5sIpxXc>

